

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.7.2024

sunnuntai 7.7.2024
päätösseurat klo 13.30
Eija Taskinen-Tuovinen

Arvoisa seuraväki, hyvät juhlavieraat,

Tänne Vaasan herättäjäjuhlille me olemme yhdessä kokoontuneet toivomaan tuulta purjeisiin. Se tuuli onkin meille kaikille eläville elinehto. Se tuo kosteutta kuivuneille, levittää siemeniä, auttaa lisääntymään ja ylläpitää elämää. Mikäli tuuli loppuisi, loppuisi myös sade. Maapallo aavikoituisi. Ei siis ihme, että juhlien teeman mukaisesti me nyt pyydämme tuulta purjeisiimme – jotta emme päätyisi sinne aavikolle, vaan purjehtisimme kohti päämäärää.

Mutta mistä tämä meidän tarvitsemamme tuuli sitten tulee? Tuuli saa alkunsa, kun aurinko lämmittää maata epätasaisesti. Syntyy ilmanpaineen eroja, joista tuuli saa oman energiansa. Vanhassa Siionin virressä 307 anotaan tuulta Kaikkivaltialta. Virren sanoituksessa herännyt kansa kaipaa myötätuulta, jottei se tuupertuisi maailman turmeluksiin, vaan kohtaisi viimein kotisatamansa.

Tällaista tuulta – turmeluksia torjuvaa tuulta – toivottiin myös viime vuosisadan alkuvuosikymmeninä perustetuilta herännäisopistoilta. Itsenäistymispyrinnöissä kamppailevan kansakunnan syrjäseutujen nuoret tarvitsivat tietoa. Kansanopistot tarjosivat sitä, mutta heränneet eivät hyväksyneet niiden tarjoamaa ”iloista kristillisyyttä”. Niinpä pystytettiin omat körttiopistot, Karhunmäki, Raudaskylä, Kainuu ja oma opistoni Portaanhämeen etulinjassa.

Ilman vastatuulta ei näitä opistoja kuitenkaan synnytetty. Kouluneuvos Matti Pesosen ajatus ”saarnaustaitojen” opettamisesta oli vanhalle körttikansalle vieras. Körttipuhujia ei koulutettu, vaan sanat tulivat Jumalalta. Tuulenpesien rakentamisesta pelottelivat myös Pohjanmaan vanhat körttiukot. ”Koko Kalajoen varrella on tällainen puuha kauhistus”, kiteytti torppari Juho Kivikaarto. Heränneet pelkäsivätkin ”maailmallisuuden” tuulien puhaltavan tulevissa opistoissa.

Tuulensuunta oli kuitenkin suotuisa. Herännyt kansa näytti voimansa ja kahdeksan körttiopistoa pistettiin pystyyn pitämään yllä perinteistä herännäisyyden henkeä.

Herännäisopistot eivät ole kuitenkaan aina olleet tuulensuojassa. Maailman, yhteiskunnan ja koulutusjärjestelmän puhurit ja puuskat ovat muokanneet opistojen toimintakulttuuria.

”Pessimisti valittaa tuulesta, optimisti odottaa sen muuttuvan ja realististi säätää purjeet,” totesi yhdysvaltalainen kirjailija William Arthur Ward. Tähän toteamukseen herännäisopistot ovat yhtyneet – kuten muutkin kansanopistot. Kulloisenkin ajan haasteisiin on vastattu ja purjeita on reivattu yhteiskunnan koulutustarpeiden tahdissa.

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

**PURJEISIINI
TUULTA
ANNA**
**GE VIND
I SEGLEN**

Herättäjäjuhlat
Vaasassa 5.-7.7.2024

Alkuaikojen ankara auktoriteetti suojasi herännäiskotien kasvatit maailman myrskyiltä. Pahimmat puhurit pysäytettiin portilla ja vain hennot henkäykset maailman tuulista saavuttivat suojamuurien sisällä olijat. Varsinainen valkoinen hurrikaani valtasi körttiopistot 1930-luvulla. Tuulen suuntaa ei silloin suunniteltu, vaan valkoisen värin valitseminen oli vaihtoehto ja vastaisku Jumalan kieltämiselle.

Sota-aikaa seurasi seesteisyys. Opistoissa vaalittiin vanhaa, mutta se oli tyyntä myrskyn edellä. Yhteiskunnan rakennemuutos riepotteli myös körttiopistoja taifuunin tavoin. Oppilaat, opettajat ja opetus muuttuivat. Herännäiskasvatuksen tilalle täytyi löytää muitakin lähestymistapoja. Uudet opetusohjelmat ja -menetelmät otettiin käyttöön. Silti herännäisyyden tuulenvirettä ei unohdettu, sillä Siionin virsien sävelet säilyivät, vaikka vanha kansanopistoaste muuttuikin opintosuorituksiksi ja tutkinnoiksi. ”Nyt ei enää vaalita oppilaiden rakkautta Siionin virsiin, vaan yritetään sytytellä sitä”, Portaanpään rehtori Lauri Jäntti kuvasi muutosta.

Körttiopistoissa todettiin, että tuulimylyjä vastaan on turha taistella. Ei voi hallita tuulta, mutta purjeita voi säätää, joten opistojen on seurattava aikaansa. Opiskelijat eivät tule opistoon siksi, että sen tausta on herännäisyydessä. Pikemminkin siitä huolimatta. On siis tarjottava sellaista koulutusta, jota tämän ajan nuoret tarvitsevat.

Me opistoissa toimijat olemme toisinaan saaneet moitteita siitä, että ”herännäisyyden henki” on unohdettu. Minä olen tästä eri mieltä. Koulutuksen ja sivistyksen ohella ihmisarvo, suvaitsevaisuus, nöyryys, usko ihmisen hyvyyteen ja siihen, että jokaiselle on paikka tässä maailmassa – ne ovat sitä henkeä, jota me tahdomme opistossamme puhaltaa. Jos siinä sivussa jokunen Siionin virren sävel löytää perille, se on sitten siunausta.

Tässä ajassa opistoilla on edelleen tehtävänsä tuulenkantajina ja myös sen antajina. Tässä ajassa myrskytuulet riepottelevat maailmaa ja aiheuttavat ahdistusta, pelkoa, kärsimystä ja epäuskoa.

Me emme voi tainnuttaa tuulenpuuskia, mutta ehkä kuitenkin antaa tuulenkestävyyttä. Herännäisopistoilla on edelleen sama tehtävä kuin alkuaikoinakin: antaa eväitä elämään ja tuulta purjeisiin, jotta maailmalla seilaajat saavuttaisivat sen oman kotisatamansa.

Ajan tuulissa purjehdittaessa peräsin on kuitenkin aina se sama. Portaanpään kristillisen opiston strategiassa se on sanoitettu seuraavasti: Opiston tavoite on, että kaikilla sen suojissa toimivilla olisi taju lempeästä ja sallivasta kristillisyydestä. Tälle ajatukselle puhaltakoon myötätuuli.